

Kedves Olvasóink!

VI. évfolyam 12. szám – ez olvasható az aktuális fejlécen. Nehéz elhinni, de 2010. decemberben jelentettük meg az első „Mozsgó” újságot, és ezzel a lapszámmal már a 6. évadot zártuk. Az azóta eltelt időszakban nagyon sok témával foglalkoztunk, igyekeztünk a községet érintő aktuális hírekről, a helyi intézmények és civil szervezetek életéről, programjainkról beszámolni. De olvashattak az oktatás, a kultúra és az egészségügy területével összefüggő információkról is. Nagy érdeklődés övezi a falu történelmével, a visszaemlékezésekkel foglalkozó írásokat. A legnagyobb érdeklődés mégis a személyes történetek, az amatőr írások kapcsán van.

Hat év címei a teljesség igénye nélkül: Bemutatkozik, Kalendárium, Értünk, érted, Jogoskodó, Rég hallottunk felőle, Visszatekintő, Egy kis honismeret, Hobbi, Csak egy számít Mozsgó, Almáskeresztúri hírek, Máshol, másképp..., Trükkök, tippek, praktikák..., Rejtvény, Iskolai hírmondó, Az emberélet fordulói, Mozsgó kincsei, Gondolatmorzsák, Erdők kincsei, Net kukucskáló, Köszöntő, Gyógy- és fűszernövények, Köszöntés, Középkori história, Népi hónapsoroló, Óvodai élet, Gyermekkorom történetei, Ami a történelemkönyvekből kimaradt, Labdarúgás.

Információs lapunk 350 példányszámban, fekete-fehér nyomtatásban, ingyenesen jelenik meg, eljutva ezáltal minden mozsgói családhoz. Megtisztelő, hogy sokan összegyűjtik és megőrzik a régi lapokat, – szívesen vállaljuk a példányszámok összefűzését, így újra és újra kézbe vehető és olvasható.

Napjainkban egyre nagyobb teret hódít az internet világa, melynek előnyeit igyekszünk kihasználni. A színesben megszerkesztett lapot az érdeklődők, fiatalok, elszármazottak, nem mozsgóiak is megtekinthetik az interneten – facebook oldalunkról több mint ezren töltik le havonta. Jó érzés, amikor pozitív visszajelzéseket kapunk, amikor más településen élők is elismerően nyilatkoznak.

Sokan vesznek és vettek részt az újság elkészítésében – önkormányzati dolgozók, egyesületi tagok –, de az itt lakók közül is sokan vállalkoznak egy-egy cikk megírására. Lokálpatriótaként viseltetnek mindazok, akik az újság létrejöttében, szerkesztésében aktívan közreműködnek. Említsünk meg néhány nevet, szintén a teljesség igénye nélkül: Jámbor Bea, Puskás Istvánné, Gróti László, Orbánné Matus Erzsébet, Pap József, Gajákné Peszmeg Mária, Percz Lászlóné Ili, Lebedy János, Szabados Zoltán, Horváth Bernadett, Ölbei Mihály, Herczeg József Tamás, Hegyháti Anett, Gaál Barna... és még sorolhatnám.

Újdonságként, ebben a lapban a közreműködők az arcképét is elhelyezzük. Ezzel a gesztussal szeretnénk az éves munkát megköszönni.

Olvassák a jövőben is a „Mozsgó”-t, és ötleteikkel, véleményükkel tegyék még színvonalasabbá!

Puskásné Horváth Éva
könyvtárvezető, felelős szerkesztő

Kovács Zsolt Vilmos
polgármester, a lap alapítója

KÖZMEGHALLGATÁS

A 2016. évi közmeghallgatás december 1-én a kultúrházban került megrendezésre, ahol az éwertékelés mellett bárki feltehetette az őt foglalkoztató kérdéseket.

Csak egy számít, Mozsgó és az emberek, akik itt élnek! – kezdte beszédét Kovács Zsolt Vilmos Polgármester Úr. A 2016. év sikerét úgy fogalmazta meg, hogy „Működik a falu!”. Kihangsúlyozta, hogy az önkormányzat partner abban, amit az itt élők szeretnének, igyekeznek segíteni az emberek elképzeléseinek megvalósításában, és nem felülről diktálni.

Ennek egyik szegmense, hogy legyenek rendezvények, programok, melyek közösségünket összefogják. Az önkormányzat igyekszik ezek megrendezéséhez az anyagiakat biztosítani, de fontos lenne az is, hogy az emberek éljenek a lehetőségekkel. Kiemelte a Mozsgóért Egyesületet, akik rengeteget segítenek, mozgatják a falut, ott állnak minden program mögött. Megköszönte a Nyugdíjas Klub aktív részvételét a falu életében – minden kérésre segítséget kap tőlük az önkormányzat, amit lehetőségeikhez mérten viszonzni is próbálnak. A sportegyesület 120 sportolóval büszkélkedhet, ami az egészségmegőrzési feladat mellett pozitív képet mutat sportéletünkről, Mozsgóról. A civilek aktív működésének köszönhetően büszkéek lehetünk közösségünk programjainak mennyiségi és minőségi mutatóira – hangsúlyozta.

A kétnapos kakasfesztiválért külön köszönetét fejezte ki minden résztvevőnek és érte dolgozónak. Szíve csücskeként emlegette a két ízben megrendezett operett gálát, mint fontos nyitást más izlésvilág felé, mint a megszokott. A Generációk Napjának ünnepéért köszönetet mondott a résztvevőknek és civileknek is, akik a háttérmunkát vállalták.

Fotó: Ken Owen

A világháborús hősökre és áldozatokra való megemlékezés kapcsán fontosnak érzi a testület, hogy saját halottainkról mi emlékezzünk meg, ezzel is kifejezve megbecsülésünket.

Idén 12 pályázat került beadásra, ami óriási munkát jelent. Megtudtuk, hogy 2016-ban a kápolna felújítására beadott pályázat két sikeres körön van túl, de még nincs eredmény. Kovács Zsolt Vilmos reméli, jövőre megvalósul a kápolna felújítása, amit már oly régóta terveznek.

A húsfeldolgozó felépítésére két pályázatot adtak be – mindkettő mögött rengeteg munkaóra áll, de nem sikerült nyerni egyikkel sem, ezért tovább próbálkoznak. „Nem adjuk fel” – mondta eltökélten – ha nem pályázattal, akkor másként valósítjuk meg elképzeléseinket, bebizonyítjuk, hogy meg tudjuk oldani. Amíg egy ötletből, elképzelésből eljutunk a megvalósításig sok energiát kell ráfordítani mind szellemi, mind anyagi téren. De ebben különösen jók vagyunk, profi csapat áll mögöttem.

Az ideai sikerek között elsőként említette az önkormányzat tulajdonában lévő épületek felújítását. A cél az, hogy a jövőben minden épület szép külsőt kapjon. A polgármesteri hivatal épületének szigetelése, vakolása, festése megtörtént.

Fotó: Kántor Éva

Fotó: Balogh Bea

Megvalósult a rendezvényterem nyílászáróinak cseréje és külső felújítása. A kultúrház tetőszerkezetének megújítása folyamatban van, amint az időjárás engedi, folytatódik a munka.

Ugyancsak a kultúrház funkciójának bővítését szolgálja a 100 főt ellátó rendezvényre alkalmas profi konyha kialakítása, mely hamarosan működni fog. A konyha mellé jövőre egy kemencét is építtetnek, amit a helyiek ingyen használhatnak majd.

Az iskolai konyha és ebédlő megújítva került átadásra - új központi fűtés, új burkolat, szaniterek és bútorzat szolgálja az iskolásokat, valamint az itt dolgozókat.

Fotó: Kántor Éva

Két eladó ingatlan került megvásárlásra a faluban - ezek felújítása és megfelelő célú hasznosítása javítaná a faluképet. Egyik a posta melletti épület, aminek átépítésére pályázatot várnak, másik a takarékszövetkezet szép épülete.

A jegyzőlakás kiállító térként lesz megújítva - igényes programokat szolgálva ezzel.

Új gépszín épült a vágóhíd folytatásában, a volt személtételep helyén.

Fotó: Ken Owen

A vágópont – két éves működése alatt – 1200 sertés eladásával büszkélkedhet, amiből 216 helyben nevelt volt. Egy speciális húsvágó gép segíti a korszerű feldolgozást, annak érdekében, hogy jól értékesíthető legyen az áru. Az idei évben megközelítőleg 20 millió forint tiszta bevételt hozott a falunak a vágópont működése.

Tavasztól tervben van a Mozsgói húsbolt megnyitása, ami jó áron, jó minőségben szolgáltatná ki az itt lakók húsigényét. A húsfeldolgozó teljesítményét növelik, hogy mozsgói húsarúval teríthessük a környékbeli boltokat. A húsbolt berendezését már megvásárolták, az építkezést elkezdték.

Nagy értékű beszerzés valósult meg azzal, hogy a traktorokhoz vásároltak három új pótkocsit.

Tűzifa értékesítés is történt, amihez a lakosok nagyon jó áron juthattak hozzá. Mivel további igény merült fel, ezért január folyamán újra vásárolható lesz a tűzifa - addig türelmet kér Polgármester Úr.

A közfoglalkoztatásban létszámcsökkentés válik kényszerűvé (jövőre munkaügyi felügyelőség fogja az aktuális napi létszámot ellenőrizni) - azoktól az emberektől válnak majd meg, akik kihasználták a lehetőséget, de a munkájukkal nem szolgálták a közösséget. A fő cél továbbra is, hogy a kiadott munka megfelelő minőségben legyen elvégezve. A szorgalmasan dolgozókat tanfolyamok elvégzésére ösztökéli Kovács Zsolt Vilmos, mert így szakmunkás bért tud számukra fizetni, ami életszínvonaluk emelkedését segítené. Cél a hosszú távú közfoglalkoztatás.

Fotók: Balogh Bea

Fotók: Kántor Éva

Polgármesterünk köszönetét fejezte ki azon közfoglalkoztatottaknak, akik lelkiismeretes, rendes munkájukkal sokat tesznek a faluért.

A közel 270 közfoglalkoztatottnak köszönhetően 266 m³ tűzifát nyert Mozsgó, ami kiosztásra fog kerülni. (A közfoglalkoztatottak magas számával szerepeltünk az országos médiában is.) Idáig 97 kérelem érkezett tűzifára. Fontos tudnunk, hogy az elbírálás a szociális törvény szerint történik, ami végül nem lehet mindenki számára igazságosnak tűnő, de adott, ettől eltérni nem lehet.

Sikerként fogadjuk, hogy aki kap, most 2 m³-re számíthat - erről a képviselő-testület döntött.

„Fordítva kell ülnük a lovon”- magyarázta Polgármester Úr - nem arra pályázunk, amit kigondoltunk, hanem mindent megpályázunk, ami ki van írva... ennek köszönhető a tűzifa is.

Idén is lesz karácsonyi csomagosztás - háztartásonként 2000 Ft értékben. Továbbá minden gyermek 2000 Ft értékben ajándékcsomagot kap. Ezen kívül 14 éves korig minden iskoláskorú gyermek Mozsgó feliratú pulóvert, az ovisok Mozsgó feliratú hátizsákot kapnak.

Pályázati terveink vannak rendezvényekre, infrastruktúra fejlesztésére - mert fontos, hogy mindig emelkedő minőséggel haladjunk a korszerűsödés irányába - ez vonzza ide az embereket. Lépnünk kell a világgal, „előre kell menekülni”, mert aki leáll, az lemarad. - osztotta meg véleményét a falu első embere.

Szálláshelyek kialakítására és kiadására buzdítja a lakosokat - ezzel némi pénzbevételhez juthat egy-egy család, ami hosszú távon segítség lehet. Nem nagy pénzekekről kell álmodozni, hanem meg kell ragadni a kis lehetőségeket - tanácsolja. Terv a falu folyamatos szépítése, ami az idelátogatók számát növelheti. Itt jegyezte meg, hogy a csatornázásra még pályázatot várnak.

Megtudtuk, hogy polgármesterünk szívesen töltene több időt a faluban, beszélgetve a mozsgóiakkal, de rengeteg feladat szólítja el nap, mint nap. Fontosnak tartja, hogy ajtaja bármikor bárki előtt nyitva áll - kéri, hogy problémáinkkal forduljunk hozzá, ha tud, segít.

Polgármester Úr köszönetét fejezte ki mindenkinek, aki támogatta, támogatja a falu működését, fejlődését. Sikerként éli meg, hogy az emberek tőle függetlenül pozitívan nyilatkoznak az önkormányzat munkájáról.

Köszöni a falunak, az embereknek, hogy vannak, mert ha nem lennének, az önkormányzatra és a testületre sem lenne szükség. Mozsgó szolgálása a cél - az építő kritikák elé nyitottan állnak. Mindenhol van hiba, de a szorgalom és a jóindulat kell, hogy számitson, csak ezekkel juthatunk eredményre.

2017-ben hasonlóan sok munkát és sok eredményt vár.

Kovács Zsolt Polgármester Úr erőt, egészséget, kitartást és toleranciát kíván mindenkinek és üzeni, hogy „Bármit nem tudunk megcsinálni, de megpróbáljuk.”

Bóni Tünde

KÖZÉRDEKŰ INFORMÁCIÓK

TÁJÉKOZTATÓ a termőföld bérbeadásából származó jövedelemről

Eljáró adóhatóság: a föld fekvése szerint illetékes önkormányzati adóhatóság

Termőföld haszonbérbeadása: a termőföld magánszemély tulajdonosa vagy a haszonélvezője által egy vagy több évre, írásban kötött megállapodás alapján, bérleti díj ellenében mező-, erdőgazdasági, illetve halászati hasznosításra történő földterület bérbeadása

Az adó alapja: A magánszemély termőföld- bérbeadásról származó bevételének (ide értve a földjáradékot is) egésze. (Szja.tv. 17.§. (4) bekezdése)

Az adó mértéke: 2011. évtől: az adó alap 16%-os (Szja.tv. 8.§. (1) bekezdése)

Adózás típusa: önadózás, jövedelem adóját a magánszemély állapítja meg, vallja be és fizeti meg. Ha a bevétel a befizetőtől származik, akkor az adót a befizető állapítja meg, vonja le, vallja be és fizeti meg. Ha a befizető elmulasztotta az adó levonását, vagy a bérleti díját természetben fizette ki, az adókötelezettséget a magánszemélynek kell teljesíteni

Mentesség: Mentés az adó alól a termőföld-bérbeadásából származó bevétel, ha a termőföld haszonbérbe adása alapjául szolgáló, határozott időre kötött megállapodás (szerződés) alapján a haszonbérlet időtartama az 5 évet eléri.

Bevallás határideje: Magánszemély esetében: a jövedelem megszerzését követő év március 20-ig
Kifizető esetében: A kifizetést követő hónap 12. napjáig

Befizetés módja: Csekken vagy átutalással a 50800063-19000060 számlaszámra

Az eljárás jogi alapjai: A személyi jövedelemadóról szóló többször módosított 1995.évi CXVII.tv.74.§. Az adózás rendjéről szóló 2003.évi. XCII.tv.176.§.és a 3.sz melléklet A/II. rész

Az ügyintézés helye: Mozsgói Közös Önkormányzati Hivatal 7932 Mozsgó Batthyány u. 15.

ÜGYINTÉZŐ: PATAKI JÁNOS

Ügyfélfogadási idő: hétfő és szerda 8.00-16.00 óráig

Az ügyintézéshez szükséges bevallási nyomtatvány és csekk a Közös Hivatalnál térítésmentesen beszerezhető, kérésre postázzuk.

Pataki János

Meghívó

Tisztelettel meghívom a közmunkaprogramban dolgozókat a december 15-én (csütörtökön) 12.00 órai kezdettel tartandó évzáró összejövetelre, melyet a Kazaliczky Antal Művelődési Házban tartunk.

Kovács Zsolt Vilmos
polgármester

Ez a meghívás - külön értesítés nélkül – minden dolgozó számára érvényes.

TÁJÉKOZTATÓ

a családi adókedvezményről

Az a szülő, nevelőszülő, gyám, aki családi pótlékra jogosult és bejelentett munkaviszonyból származó jövedelemmel rendelkezik, gyermeke(i) után családi adókedvezményt vehet igénybe, amit a személyi jövedelemadóból, valamint a járulékokból érvényesíthet, amihez elég a munkáltatónál két példányban kitölteni egy adóelőleg-nyilatkozatot. Jó hír, hogy 2017-ben a családi adókedvezmény összege nőni fog!

Az emelés következtében a 2016-ban aktuális gyermekenkénti 12 500 Ft-os családi adókedvezmény összege 2017-ben gyermekenként 15 000 Ft-ra nő. Ez az összeg egyébként 2018- ban 17 500 Ft, míg 2019-ben 20 000 Ft lesz majd. A három vagy több gyermekkel rendelkezők családi adókedvezménye nem változik, továbbra is gyermekenként 33 000 Ft marad.

Ne feledjük, hogy a családi adókedvezmény a magzat fogantatásának 91. napjától a tankötelezettség időtartamáig jár, illetve ha a lejáratkor a gyermek még közoktatásban tanul, akkor annak a tanévnek a végéig, amelyben a gyermek a 20. életévét betölti.

Adóelőleg-nyilatkozat nyomtatvány várhatóan 2016. december utolsó napjaiban jelenik meg a NAV honlapján. 2017 január első napjaiban már lehet az önkormányzatnál érdeklődni, és az előző évek tapasztalata alapján a Magyar Államkincstár azoknál a személyeknél fogja érvényesíteni a kedvezményt, akiknek a nyilatkozata 2017. január 20-ig a Kincstárhoz beérkezik.

Pásztó Józsefné

Fotó: Ken Owen

BÉKÉS, BOLDOG KARÁCSONYI ÜNNEPEKET KÍVÁN

Mozsgó Község Önkormányzat Képviselő-testülete:

Kovács Zsolt Vilmos polgármester
Módenszieder János alpolgármester
Megyeri Kázmérné
Tarlac Istvánné
Matus Attila,
Dr. Szilas Tamás jegyző,
 és a MOZSGÓ szerkesztősége.

GONDOLATMORZSÁK...

Az ünnep mindenkié. Eltelt ismét egy év, itt a december, amikor mérleget készítünk, milyen volt az év, mennyire voltunk sikeresek, megvalósultak-e az álmok, kitűzött célok. Be szeretnénk pótolni az elmaradt feladatokat, rendet tenni a lakásban és a fejekben, felkészülni az ünnepre. Sokan szeretetüket ajándékokkal próbálják kifejezni vagy azzal kompenzálni, hogy kevés idő jutott egymásra. Pedig vannak, akik csak egy kis odafigyelésre vágnak. Ha van családja szerencsés, nem kell egyedül tölteni az ünnepeket, hiszen ilyenkor még fájóbb a magány. Mindenhol azt halljuk, látjuk, hogy milyen jó családban élni, de nem mindenkinek adatik meg sajnos. A gyerekek már kirepültek a családból, netán még messze is vannak, társ nélkül maradunk. Jobban oda kellene figyelni az idősekre, egyedülállóakra, magányosokra. Nem nagy dolgokra gondolok, csak rányitni az ajtót, beszélgetni, meghallgatni, megkérdezni „hogyan van?” A nagy rohanásban álljunk meg egy percre és fordítsunk időt egy mosolyra, egy simogatásra, egy ölelésre. Higgyék el, szebbé varázsolja a napjainkat és ezáltal adunk és kapunk is.

Bege Amália

A karácsony mindenkinek mást jelent. A gyerekek az ajándékot várják, a nagyszülők a gyerekeiket és az unokákat, míg a fiatalok arra gondolnak, hogy hamarosan a szilveszter is itt van, és mehetnek bulizni. A karácsony az egyik legfontosabb ünnep az évben, mindegyik vallásban. Hiszen ilyenkor a család apraja-nagyja összegyűl, hogy együtt ünnepelhessenek. Régen egészen másról szólt az ünnep, mint most. Abban az időben minden különlegesnek számított. Az emberek Luca napján (dec.13.) nekiálltak egy széket készíteni, melyről azt hitték, hogy ha felállnak rá az éjféle misén, akkor meglátják a boszorkányokat. Ezek a dolgok mára már csak mesék, amin a kisgyerekek jól nevetnek, amikor a nagymamájuk elmeséli nekik. Mára az ünnep nagyobb dologgá nőtte ki magát, hiszen mindenki kidekorálja otthonát, előkerülnek az égősorok, a rég nem látott sütőformák, amellyel a nagymamák a gyerekeik és unokáik arcára mosolyt csalnak, ugyanis elkészítik a sok süteményt, a híres mákos

és diós bejglit, illetve az egész család kedvencét a mézeskalácsot, amelynek elkészítésében a gyerekek is nagyon sokat szoktak segíteni. Karácsonykor mindenki segíteni szeretne, ilyenkor nagyon sokan adományoznak, hiszen nagyon sok ember tudja, hogy jobb adni, mint kapni. Szentestén előkerülnek az előző évben elcsomagolt díszek és az újak is, majd a család feldíszíti a fenyőfát, amely után egészen Vízkereszt ünnepéig (jan.6.) ékesíti egy család otthonát. Az ünnepek alkalmával mindenkinek jár egy csöpp kis szeretet, hiszen ez teszi olyan különlegessé. Az emberek sokkal kedvesebbek és mindenkit boldoggá tesz, ha karácsony reggelére fehér lepelbe burkolózik a táj. Olyankor előkerülnek a szánok, és valamennyien hógolyó csatát vívnak, vagy éppenséggel hóembert építenek, aki elkergeti a rossz álmokat a seprűjével. A hideg téli estéken, de legfőképp az ünnepi estéken előkerülnek a finomabbnál finomabb teák és a forralt bor is elkészül. Ezeken a napokon valamennyien boldogan gondolunk vissza az elmúlt évre, még ha megpróbáltatásokkal is volt teli, de megérte, hisz a legfontosabb emberek mindig velünk voltak, és tisztában vagyunk azzal, hogy életünk végéig velünk is maradnak. Ez a karácsony igazi varázsa. Kívánom, hogy ez a varázs tartson ki mindenkinél egész évben.

Viljovác Tünde

Olyan ez az ünnep, mint egy tündérmese

Szép Tündérország támad föl szívemben
Ilyenkor decemberben.

A szeretetnek csillagára nézek,
Megszáll egy titkos, gyönyörű ígélet,
Ilyenkor decemberben.

Juhász Gyula: Karácsony felé (részlet)

Juhász Gyula versrészletét választottam, hogy jellemezze mit is jelent számomra a karácsony. Olyan ez az ünnep, mint egy tündérmese. Az illatok, a hangulat, a sötétséget bera-
gyogó fényfüzérék látványa engem mindig boldogsággal tölt el. Sajnos az elmúlt években
a havat mellőznünk kellett karácsony táján, idén azért remélem, megkoronázza az ünnepi
hangulatot a csodás hófehér táj is.

Tormási Viktória

Miről is szól a karácsony?

„...Kár, hogy csak ilyenkor
mozdul meg a lélek,
csak ilyenkor zendül
ajkunkon az ének.
Ilyenkor látjuk csak
a nyomorúságot,
ilyenkor öleljük
az egész világot.
Pedig a világnak legszebb ajándék,
ha van bennünk részvét
és jobbitó szándék.
Ezért a karácsony
sose érjen véget,
egész évben tanulj
békét, emberséget...”

Aranyosi Ervin: Karácsonyi vers (részlet)

Miről is szól a karácsony? Fenyőfa, mézeskalács, forralt bor és persze a Három Királyok. Együtt a család, közös erővel készül az ünnepi vacsora. A kisebbek izgatottan várják a Jézuskát... Igazán ünnepi a hangulat..., de elrontom a jókedvet, nézzük meg a karácsony árnyoldalát!

Úgy érzem, ez az ünnep kezd egyfajta marketingfogássá válni. Október végén már ott sorakoznak a csokoládé mikulások az üzletek polcain, hogy minél többet vegyenek belőle az emberek. Kicsit később ugyan, de követi a télapókat a szaloncukor is. A szaloncukor, ami igazi hungarikumnak számít, és az ünnep elengedhetetlen kelléke, ennek ellenére az ára lassan mégis a csillagos eget veri. Aztán persze ott vannak az ajándékok. Minél nagyobbak, annál drágábbak. Persze nem hagyjuk ajándék nélkül a család egyetlen tagját sem. De mi van azokkal, akiknek senki nem vesz ajándékot?

A karácsony előtti időszakban rengeteg jótékonyági szervezet reklámjával futhat össze az ember. A karácsonyi vásárokon pénzgyűjtés folyik, az üzletekben tartós élelmiszert gyűjtenek. Ilyenkor általában több embernek jut eszébe az, hogy segítsen másokon. Ez pedig elmondhatatlanul jó dolog. Egy kis segítség is mosolyt csalhat egy másik ember arcára. De ne feledjük el, karácsony még mindig csak egyszer van egy évben. Akinek nélkülöznie kell, annak valószínűleg nem csak ez az időszak nehéz. És azt hiszem az, aki igazán rászorul a segítségre, és eljut hozzá az adomány, ő értékeli igazán ezt az ünnepet. Talán ő kapja a legszebb ajándékot is idén.

Juhász Dalma

KARÁCSONY RÉGEN ÉS MANAPSÁG

A Karácsony az Karácsony, gyerekeknek, felnőtteknek fontos ünnep. Készülünk rá praktikusán és lélekben, mert a várása csordultig tölti a szívünket -amennyiben megoszthatjuk valakivel. Különböző korosztályban élő Mozsgóiakat kérdeztem arról, milyen karácsonyokat éltek át gyerekként, hogyan telt az ünnep régen, és hogyan telik napjainkban.

Vatulik Józsefné Margitka szerény karácsonyokra emlékszik vissza.

- Vendégek jöttek, vendégségbe mentünk, hogy találkozzunk a rokonokkal. Természetesen katolikus templomban hallgattuk a karácsonyi misét. Az éjféli mise előtt a szomszédba mentünk köszönteni - minden villanyt felkapcsoltunk, úgy vártuk Jézust. Az utcabéli gyerekekkel betlehemet adtunk elő. Azt szerettem a legjobban, hogy együtt örültünk! 25-én reggelre került ajándék a feldíszített fa alá. A díszítés színes szalagokból, vattapamacsokból állt. Egy ajándékot kaptunk (pl: babát) és szaloncukrot, - amit leginkább anyám főzött - ennek örültünk legjobban. '52-'53- ban apám postakocsis volt... egyik karácsonykor hozott egy kiló fehér kenyeret - nagymama és mi két gyerek kaptuk, úgy meg is ettük üresen. A karácsonyi menüben ha jutott rá, volt töltött káposzta vacsorára és főztünk kocsnyát. Ebédre vagy húsleves vagy pörkölt volt nokedlivel, és süttünk diós-mákos kalácsot.

Osztopányi Jánosné Ibolya kevés emléket őriz a karácsonyokról.

- Református családként a húsvét és konfirmálás volt a nagyobb ünnep nálunk. Miután a szüleimet Szabolcsból telepítették át Magyarbólyba, a rokonokkal nem találkoztunk karácsonykor sem. Nem minden évben volt karácsony - ha ünnepeltük, akkor sem kaptunk játékot. Húsfélét főztünk - pl. töltött káposztát - mákos, diós kalácsot, pogácsát, buktát süttünk, de ezek voltak máskor is.

Nagymamám jött át, aki a faluban lakott. Együtt fogyasztottuk el az ünnepi ételt. Reformátusként nem gyújtottunk gyertyát.

Szabadosné Magdika a karácsonyfára és a töltött káposzta illatára emlékszik vissza gyerekkorából.

- Karácsonyfát állítottunk, dióból, vattából került rá dísz és olcsó szaloncukor is. Ajándék nem nagyon volt. Szerettem a nagymamámhoz menni, aki szalmát rakott Jézusnak az asztal alá, lepedőbe bújtatva hozta be a feldíszített karácsonyfát, amin alma díszek voltak leginkább. Kis kosárával mentünk, ebbe szedhettük az almát, diót, szaloncukrot és a narancsot, amit karácsonykor és húsvétkor kaptunk.

Kovács Kinga kellemes adventi időkre emlékszik.

- Szeretet, titkolózás, készülődés, dió pucolás, téstágyúrás előzte meg az ünnepet. Szenteste csengőszóra láttuk meg a karácsonyfát. Sok ajándékot kaptam, - amelyekre vágytam - meglepetésként kerültek a fa alá. Ünnepi ételként húslevest ettünk cénametélttel, kacsasültet, töltött csirkét. Süteményként diótorta, krémes és apró sütemények készültek. Legfontosabb számomra a szeretet volt, és az, hogy együtt volt a család - vártuk a rokonokat, közösen énekeltünk, gyertyákat, csillagszórót gyújtottunk. Én is ajándékoztam: rajzokat készítettem, terítőket hímeztem ajándékba.

Perc Lászlóné Ili szép emlékeket idéz fel gyerekkori karácsonyairól.

- Minden évben apa csinálta a karácsonyfát: ágakat tűzdelt bodzába, szaloncukrokkal, vattacsomókkal, színes papírokkal díszítettük fel a fát. Mindig kerestem a kakaós szaloncukrokat, az volt a kedvencem. Az első szobába állítottuk fel a fát, az nem volt fűtve, így februárig is megvolt a fa - amíg volt rajta szaloncukor, nem bontottuk le. Szerettem a finom fenyőillatot. Karácsony előtt szidollal fényesítettem ki a kilincseket. Nappal a konyhában tüzelünk, délután a szobában is - szerettem nézni a lángot, ahogy játszott a falon és közben hullott a hó... Ünnepi ételként volt friss disznóhús, töltött káposzta, hurka, kolbász, pörkölt, sült hús. Süttünk mákos és diós kalácsot, fánkot, hájast, amit saját lekvárral töltöttünk. Ajándékra nem nagyon emlékszem - maga a fa és a szaloncukor volt az, no meg pesti bátyja édességei. A rádióban karácsonyi

énekeket hallgattunk, gyertyát gyújtottunk, misére mentünk a templomba.

Horváth Bernadett gyerekkori karácsonyi emlékei közt szerepel a karácsonyfa, az ünnepi ételek és ajándékok.

- Együtt voltunk, gyertyát gyújtottunk, énekeltünk, de a bátyám ezt nem szerette, ami az egész hangulatra rányomta a bélyegét. Ajándék sokféle volt - apám sofőrként járta az országot, sok minden elérhetővé vált így. A nagyszülőket és rokonokat meglátogattuk ekkor.

Czagányi Judit kellemetlen emléket is őriz a kellemesek mellett.

- Szenteste kötelező volt megenni a vacsorát - mindig krumplicipöré volt, azóta utálok. A sült pulykát sem szerettem, a halételeket igen. Mákos és diós bejglit süttünk. Szívesen jártam hittanra, a plébános úrral előadott betlehement nagyon szerettük. Karácsony első napján kötelező volt elmenni Istentiszteletre. Ajándékba ruhafélét, játékot kaptunk, a nagyszülőktől mindig törölközőt, bibliát, zsol-tárt, narancsot és banánt. Anyaként fontosnak tartom, hogy a karácsonyi menü olyan legyen, amit a gyerekeim szeretnek.

Grósz Hanna szeret karácsonykor együtt lenni a rokonaikkal. Örül a karácsonyfának, a díszeknek és a sok ajándéknak. Mindig sütnék mézeskalácsot és az ünnepi menü mindig valami más finomság.

Bóni István emlékei már távoliak a régi karácsonyokról. Szenteste délutánján a templomban a hittanos csoportosítással verseket szavaltak. Az előadás után a gyerekek édesség csomaggal térhettek haza. Otthon minden évben állítottak karácsonyfát, amit a dédszülőktől, nagyszülőktől örökölt régi szép díszekkel ékesítettek. Szűk családi körben ünnepeltek, a gyerekek játékot, ruhaneműt, narancsot kaptak ajándékba. Hagyományos étel a halászlé volt és mindig került sütemény is az ünnepi asztalra.

Gyerekkorom (**Bóni Tünde**) karácsonyai varázslatosak voltak mindaddig, amíg a nagynéném és nagybátyám is velünk ünnepeltek. Ők nagyszüleim helyett szerettek bennünket. Szenteste délelőttjén a bátyámmal közösen feldíszítettük a karácsonyfát, de a lámpást nem gyújtottuk meg. Kora délutánján a nagycsalád a temetőben találkozott nagyszüleim sírjánál - gyertyát gyújtottunk, öleléssel és jókívánságokkal köszöntöttük egymást, majd a délután további részét a nagynénéméknél töltöttem - segítettem a bejgli sütésében. Sötétben indultunk haza - ez volt a legjobb, mert végig énekeltük az utat. Ballagtam a két öreggel, hálás szívvel, izgatottan, odaadással énekeltünk, míg átjutottunk a nagy réten és a házak között. Otthon, amíg levetkőztünk, a csukott szobaajtó mögött angyali csengőszó szólott hívogatón - beléptünk a gyertyáktól, lámpásoktól ragyogó szobába és a fa alatt ott várt a sok szép

ajándék. Mindig volt játék és aktuálisan szükséges ruhaneműk, narancs. Minden alkalommal a „Csendes éj” lemez szólt - ajándékozás közben együtt énekeltük a dalokat. Vacsorára általában halat ettünk, majd beszélgettünk. Azóta is az apró fények és a közös ének jelenti számomra a karácsonyt.

Fiunk, **Bóni Gergő** számára a karácsonyfa közös díszítése és a fa alatti közös öröm a legfontosabb a karácsonyban. Szereti, hogy halat eszünk és az ajándékoknak is nagyon örül.

Lányunk, **Bóni Luca** azért örül, mert ünnep van – szereti a Jézusról szóló történeteket hallgatni, együtt énekelni és ajándékot kapni.

Karácsony a szeretet ünnepe - Márai Sándor szavaival kívánok boldog karácsonyt:

„Ha az ünnep elérkezik az életedben, akkor ünnepelj egészen. (...) Tisztáld meg belülről és kívülről. Felejsd el mindent, ami a köznapok szertartása és feladata. Az ünnepet nemcsak a naptárban írd piros betűvel. Nézd a régieket, milyen áhítatosan, milyen feltétlenül, milyen körülményesen, mennyi vad örömmel ünnepeltek! Az ünnep a különbözőség. Az ünnep a mély és varázssos rendhagyás.”

Bóni Tünde

ELKÉPZELT LEVÉL

Ebben az elképzelt levélben Jézus Krisztus ír a születésnapján levelet nekünk. Így szól:

”Kedves Szeretteim!

Amint jól tudjátok, közeledik a születésnapom. Megtiszteltetés számomra, hogy minden évben ünnepséget rendeztek számomra, és úgy tűnik, ez idén is így lesz. Nagyon sok ember vásárol sokat, rengeteg a külön erre az alkalomra szóló rádió- és tv-műsor, hirdetések, reklámok, és a világ minden pontján arról beszélnek, hogy születésnapom egyre közeledik. Igazán nagyon jó érzés tudni, hogy legalább egyszer egy évben sok ember gondol rám.

Tudjátok, születésnapomra való emlékezés sok évvel ezelőtt kezdődött. Az első időkben még úgy tűnt, hogy az emberek értették, és hálásak voltak mindazért, amit értük tettem, de manapság egyre inkább úgy látszik, hogy alig akad, aki tudja az okát az ünneplésnek. Mindenhol összejönnek az emberek, családok, barátok és nagyon kellemesen érzik magukat, de valójában nem tudják, nem értik, és nem is keresik a valódi jelentőségét az ünnepnek.

Emlékszem, az elmúlt évben is hatalmas lakomát rendeztek a tiszteletemre. Az asztal roskadásig tele volt ízletes ételekkel, gyümölcsökkel, édességekkel. Tökéletesen díszített helyiségekben sok-sok gyönyörűen becsomagolt ajándék várta gazdáját.

S tudjátok, mi történt? Meg sem hívtak! Pedig én voltam az ünnepség díszvendége – mégsem küldtek meghívót. És amikor maga az ünneplés elkezdődött, én kívül maradtam, bezárták előttem az ajtót. Pedig be akartam menni, velük lenni, együtt ünnepelni...

Habár az igazság az, hogy mindez nem lepett meg, hiszen az elmúlt néhány évben sokan bezárták előttem az ajtót. Mivel pedig nem hívtak meg, hát úgy döntöttem, hogy titokban megyek be, minden zaj nélkül, és csendesen megállok az egyik sarokban.

Mindenki nagyon jól érezte magát, ittak, ettek, beszélgettek, vicceltek, nevettek, és hatalmas jókedvük volt. Aztán az emberek körülállták a karácsonyfát, és átölelték egymást. Én is kitértam a karomat, de engem nem ölelt át senki. Aztán nagy várakozással elkezdtek osztogatni és csomagolni az ajándékokat. Végül minden elment, és néztem, vajon nekem van-e valami – de nem, én nem kaptam semmit.

Megértettem, hogy nemkívánatos személy vagyok saját születésnapom emlékünnepe, és csendben elhagytam a helyiséget. És – tudjátok – ez minden évben rosszabb és rosszabb. Az embereket csak az étel, ital, ajándékok, összejövetelek érdeklik, és alig néhányan emlékeznek rám. Pedig én annyira szeretném, ha ezen a karácsonyon beengednének engem az életükbe!

Nagyon szeretném, ha felismernék a tényt, hogy több mint kétezer évvel ezelőtt jöttem el erre a világra, hogy megmentsem őket.

A találkozás reményében szeretettel üdvözöllek: Jézus Krisztus”

Mozsgó: Római katolikus templom, 2016. november

Fotó: Merk Ferenc

Győri Sándor gyűjtése

KINEK MONDJAM EL ÁLMAIMAT? ...

Kinek mondjam el álmaimat? Feleségemnek? Fiaimnak? Ellenségeimnek? Barátaimnak? Rajtuk kívül még kinek? Elmondom tehát mindenkinek: álomban minden megtörtént velem. A hazugságot nem kedvelem. Amit itt most leírok, az többé már nem titok. Lesznek, akiknek nem tetszenek? Ez meglehet! Azért mégis leírom, hadd vitatkozzanak az emberek álmaimon. Ellene úgysem tehetek. Ebben egészen biztos lehetek! Ennek így kell lenni. Nem lehet, s nem is kell mindenkinek megfelelni.

Első álomban a Szellemvilágba mentem. Volt unokatestvérem, osztálytársam. K. János jött velem szembe. Hogy világos legyen, ne homályos, élém jött egy gyenge gyermános közül. Elmondta: nekem milyen nagyon örül.

„Nézzek körül: itt minden az övé!”

Földre már nem jöhet vissza, soha többé. Földöntúli Fény világította meg a fákat. Ily szépet az ember csak a Mennysorszában láthat. Mutatott nekem egy Palotát, melyet ugyanaz a Fény világított át. Ellenben, bevezetett egy terembe. Itt mennyezettől a talapzatig Jézus kinszenvedése volt látható: a Stáció!

Látod, ezek a festmények mintha élnének, s mind az enyéme! Ezek itt szebben ragyognak, mint az arany, mert itt örök élet van! Íme, nem haltam meg: Élek! Hisz veled beszélek! Most együtt vagyunk mindketten, itt a mennyben. Ezt nem lehet leírni szebben. Reggel lett, s én felébredtem.

II. álom...

Eddig még senkinek el nem mondtam, pedig nagyon szépet álmodtam... Édesapámról, Édesanyámról, akiket már rég magához szólított az ég. Mennysorszában találkoztam velük.

Szavaim igazak, nem hazudnak a betűk!

Apám így szólt hozzám: Fiam! Láthatod, hogy élünk! Miért nem hiszel Nékünk?

Édesapám mit tett? Egy fehér szobába vezetett. Itt piros betűkkel írás volt látható a falon, vízmértékhez hasonló tárgy az asztalon. Apám így szólt: Fiam! Arra vigyázz! Ez mind az életed, mindig egyensúlyba legyen. Ígérd meg nekem! Fénysugaras ligetben láttam meg az anyámat. Szívemből elmúlt a szomorúság, bánat. Amint ott állott, körülötte gyönyörű virágok. Mintha mind üvegből lennének! Élnének, s halkan énekelnének: Ily szépet még sohasem láttam, mint itt a Mennysorszában. Melyet szem nem látott, fül nem hallott. Egyikük sem volt halott! Élte! Nagyon is éltek! A mennyről meséltek.

Megkérdeztem őket, a drága, jó szülőket: Ki élteti őket? Isten sugárzása... a Fény Lény! Ez tény! Fiam! Láthatod, hogy élünk. Miért nem hiszel nekünk? Minek? Hát nem hiszel szemeidnek?

Átjárta szívemet az öröm: csodálatos érzéssel ébredtem föl!

III. álom...

Elmesélem legszebb álmodat. Ilyet az ember csak egyszer álmodhat.

Sötét fellegek borították be az eget. Nem éreztem félelmet. Felettem megnyílt az égbolt, csodálatosan szép volt. A felhők közül Jézus mosolygott reám. Csodálkozástól tátva maradt a szám. A látvány egészen a lelkemig hatolt. Határozottan állítom: Jézus arca volt! Egész életemen át nem éltem át ily nagy csodát. Egy teremben hárman ültünk egy padon. A látványnak megörültünk nagyon. Oly gyönyörű volt az ég, ily szépet sosem láttam még. Üvegszerű tárgy ereszkedett reánk, s befedte a szobánk. Piros betűkkel írás volt felírva az égre: Vége! Mi meg voltunk védve. Keleti ajtón három férfi jött be, s az egyikük örömmel közölte: Mennyei Jeruzsálem érkezett a Földre!

Lehet, hogy ez az álom hihetetlennek tűnik az olvasónak, s nem hisz a valónak. Én viszont nagyon is emlékszem, mily csodásan ragyogott az a két szem. De azért megértem őket, a kételkedőket. Mert én sem értem miért adatott ez az érdem. Miért épp nekem? Jel volt ez, csodálatos jel, melyet álmodtam az éjjel? Jézus miért engem választott ki? Nem tudhatom, s nem tudja senki. Szinte ide hallom a hitetlenkedő beszédet. De én azóta sem álmodtam ily szépet! Miért írtam le álmaimat? Hadd olvassák a kíváncsiak! Írjanak ennél szebbet, jobbat, ha tudnak. Az álmok sohasem hazudnak. Lehetőséggel éljenek, s csak azután ítéljenek. Egy érdekesség: a gondolkodás szellemi képesség. Ha nem így lenne, akkor ezt nem tudtam volna leírni. Újabb álmokat megírni, ígérni. Elmeséltem legszebb álmaimat ellenségeimnek, barátaimnak! Mindazoknak, akik elolvassák...

Miként ereszkedett álmaimban Földre a Mennysországi!

Tamasics János

ANTIK TÜKÖR

„Évek óta rendezí Mozsgó társadalma „Szegényakciós Katalin bálját.” Akciónkat már évek óta a mozsgói gyermekek karácsonyi felruházására rendezzük szép sikerrel, s így ezen cél érdekében minden érdeklődőt szeretettel várunk. Délvidék. 1936. november 15.

„A mozsgói karácsonyfa ünnepélyre adakoztak: Mozsgó közönsége a Katalin bál alkalmával 72.80 P-t, Biedermann László 10 P. Fekete Tivadar, Frk János, Kozáry György, Kovács Pál, Dr. Csanády Andor, Milos László 5-5 P. Jakab János 2 P.

Külön hálával és köszönettel kell megemlékezni a Szigetvári Takarékpénztár nemes szívű igazgatójának 10 P-ös adományáról, továbbá: Kozáry Ede, Pauncz Alfréd, Guttmann Ármin, Jobst Kázmér, Hádinger János, Deutsch Aladár, N. N. Boronkay József, Dr. Tolnai József és Beck István szigetvári urak 1-1 pengős adományáról, továbbá a Benked cég előzékeny és olcsó kiszolgálásáról.”

A műsoros est bevételéből a varrni tudó asszonyok a kiválasztott gyermekekről méretet vettek s karácsonyra elkészültek az ajándékruhák.

Az akcióról a Délvidék 1936. november 29-i száma a következőket írja:

„vannak sokan, akiknek az életből csak a fájdalmak és a gondok jutnak ki annak örömei nélkül, akiknek még annyi sem jut, hogy gyermekeiket meleg ruhával ellátni tudják akkor, amikor az élet kegyeltjei azon törik a fejüket, hogy hogyan használják ki a tél örömeit, amikor ragyogó fény-

árban úszó báltermek telnek meg színpompás ruhájú reggelig vigadó mámoros táncolók seregével, ugyanakkor a másik, nagyobbik fűtetlen viskókban és ódukban didergő testtel sóhajtozik az élet mostohasága miatt, mely oly kegyetlenül tud sújtani. Ez az általános téli képe az életnek városban, falun egyaránt. Ennek a szomorú ellentétnek az átérzése és megértése indította szánalomra **Mozsgó** vezetőségét is, amikor arra határozta magát, hogy kacagtatni, derűs percekert szerezni, ropogós magyar táncokat járatni akar azért, hogy az ezzel szerzett fillérekkel könnyeket töröljön, és sötét gondokat oszlasson el ott, ahol azok tanyát vertek.”

A december 24-i karácsonyi számban a következőket olvashatjuk:

„Kedves és megható ünnepély játszódott le Mozsgón f. hó 20-án délután. Akkor osztották ki azokat a szeretetadományokat, amelyeket a mozsgóiak megértő szeretetének és könyörületességének filléreiből vásároltak, hogy a meleg ruhában szűkölködő iskolások didergő tagjait melengethessék velük. 31 gyermek kapott különféle meleg ruhadarabot, 31 édes anya aggódó gondja oszlott el legalább némileg arra a jóleső tudatra, hogy gyermeke mégis kap ruhát.”

A szigetvári járásban egyedülálló falusi segítő munkának már meggyeszte híre volt, s a Kaposváron megjelenő Új Somogy című megyei lap 1940. évi december 31-i számában is évek sora óta létező segítő mozgalomként emlékezik meg a mozsgói segélyakcióról.

Forrás: Lengyeltóti János: Mozsgó múltjából

Puskás Éva

KÖSZÖNTÉS

Tisztelettel köszöntjük azon 70 év feletti Mozsgói Lakosokat, akik decemberben ünneplik születésnapjukat!

Eisenberger Györgyné Kolozsvári u.
Hamrák Sándorné Alsóhegy
Illés Józsefné Árpád u.
Maróczy Lászlóné Jedinka szőlőhegy
Pap Imréné Petőfi u.
Pap József Mátyás k. u.
Puskás István Árpád u.
Tankovics Ferencné Batthyány u.
Tormási Ferenc Petőfi u.
Tromp Tineke Pozsonyi u.
Varga Jánosné Petőfi u.

SZENTMISE REND

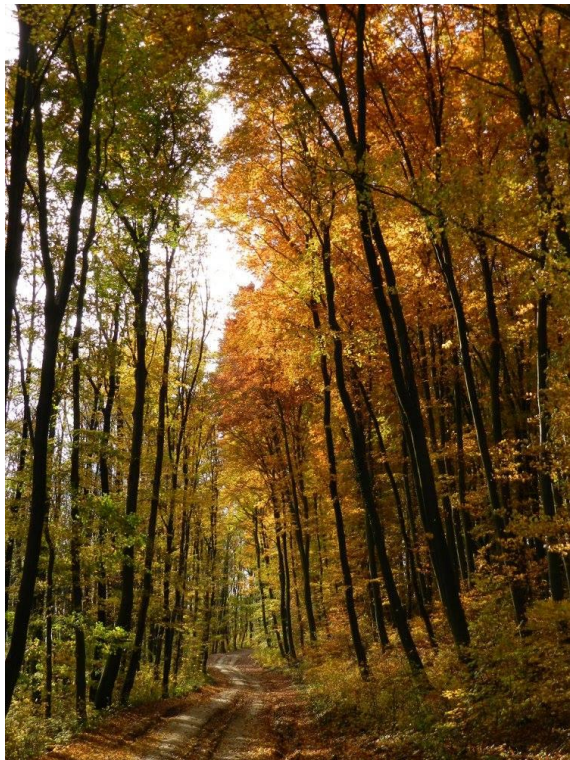
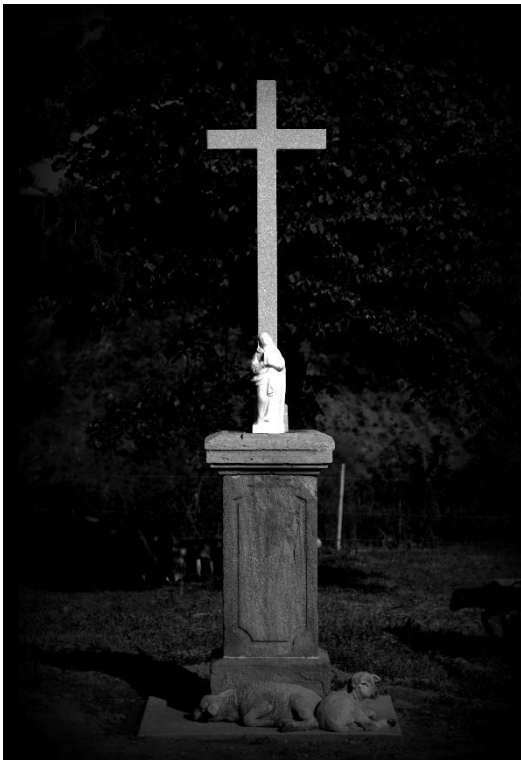
december 11. vasárnap	11.15 óra
december 17. szombat	14.45 óra
december 25. vasárnap	11.15 óra
december 27. kedd	14.45 óra
január 1. vasárnap	14.45 óra
január 8. vasárnap	11.15 óra

A betegek és az idősek részére, akik nem tudnak elmenni a templomba, gyónási és áldozási lehetőséget biztosítok Mozsgón december 19-én hétfőn és 20-án kedden.

Jelentkezni a szentmise idején személyesen, ill. telefonon (30 3895735) lehet.

Benchea Celestin
plébános

Mozsgó életét 2016-ban fényképezőgéppel rögzítették: (Az általuk választott legkedvesebb fotóval.)

Fotó: Balogh Bea Fotó:

Kántor Éva

Fotó: Ken Owen

Az újság grafikai tervezője: Neiczner-Győri Zsuzsi

Őszbúcsúztató lampionos felvonulás

Az óvodások hagyományos Márton-napi lampionos felvonulásukat november 15-én tartották. 1995 óta minden évben Márton nap környékén különböző formájú lampionokat készítenek a szülők, az óvónők és a dadák segítségével.

Az Árpád utcai gyülekezőhöz közeledve már távolról lehetett látni a kis lámpásokat. A gyerekek énekekkel, versekkel, mondókákkal búcsúztak az ősztől és köszöntötték a közelgő telet. Az óvoda felé közeledve már távolról lehetett látni a lampionok fényét, és az óvoda kapujában Őszanyó és Őszapó várta a gyerekeket.

A végcél a Mátyás király utca eleje, ahol Őszanyó megajándékozta a kicsiket liba pogácsával, aminek nagyon örültek. Hazafelé az óvoda előtt elhaladva még lehetett látni a kerítésre kihelyezett lámpákat, bár Őszanyó és Őszapó már a kerítésen belülre költözött.

Télapó itt van...

December 6-án megérkezett a Mikulás. A gyerekek kíváncsian várták, énekekkel, versekkel és rajzokkal ajándékozták meg őt. Hegedűs Melinda, a Szülői munkaközösség, és Sárközi Elemér, a Roma Nemzetiségi Önkormányzat nevében ajándécsomaggal érkezett.

Kántor Éva

Iskolánk kicsit más szemmel

Színházi élménnyel gazdagodhattak az iskolába járó kicsik és nagyok

Több évtizede rendszeres látogatói a pécsi és kaposvári színházaknak a mozsgói felnőttek és a gyerekek. Falubuszunk segítségével a színházlátogatók száma az utóbbi években megsokszorozódott. 2016/17. tanévben már három bérlet – összesen 8 előadás – teszi lehetővé a szabadidő tartalmas eltöltését, így minden korosztály betekintést nyerhet a színházak világába. A program főszervezője Orbán Matus Erzsébet magyartanár.

Az elsősök és másodikosok a Harmadik Színházban nézték meg a „Piroska és a farkas” c. meseelőadást. Eisenberger Fruzsina, Hollósi Balázs, Garai Kadocsa, Huszár Adrián, Szeghy Zsanna, Grósz Hanna osztották meg az élményeiket. A hagyományos történethez képest még egy nyuszi és egy farkas szerepelt Piroska segítőjeként. Főleg vicces jelenetek váltották egymást, a gyerekek élvezték a darabot. Iskolaidőben mentek, ebédre már vissza is értek. Arra a kérdésemre, hogy miért jó színházba járni egyikük így válaszolt: - A színházban előadják, a tv-ben mutatják a dolgokat és a tévé károsítja a szemünket... otthon sokat nézem, mert csak az van.

A 4-6. osztályosok a „Sötétben látó tündér” egy szereplős darabot tekintették meg. Veriga Martina, Hirth Zsófia, Balogh Dzseni, Tóth Viki és Kelemen Cintia egyöntetűen unalmasnak jellemezték az előadást. Nehezen tudták követni a történetet, összezavarodtak, elvesztették a fonalat. Néhány vicces

jelenet és a színházat követő Árkádban tett séta pozitív emlékként maradt meg.

A 7-8. osztályos tanulók a „A dzsungel könyve” című előadást élvezhették. Steiger Alexandra, Paizs Réka kedvencei a keselyűk voltak, Nagy Katusnak a táncoló majmok és a farkasok. Az egész előadás tetszett nekik - mind a zenét, a díszletet és a jelmezeket beleértve. Hegedüs János, Tóth Levente, Héthy Dzsenifer, Somogyi Vivien és Zilai Zalán a karakteres szereplőket, a díszletet, jelmezeket, zenét és koreográfiát emelték ki.

Adventi kirándulás a Zsolnay-negyedbe

December 7.-én a 3.-4. osztályosok, 12.-én az 1.-2. osztályosok, 15.-én délelőtt pedig a felsősök látogathatnak el a Zsolnay Kulturális Negyedbe, ahol a kézműves utca CSOKO-LÁDA programjában elkészíthetik saját csokijukat, majd megtekinthetik az Adventi vásárt. Az érdekes kirándulás után a gyerekek szépérezke, szemlélete is formálódik, és együtt hangolódhatnak az ünnepre, megmártózva a karácsonyi miliőben.

Hangversenybérlettel a Kodály Központban

Hegedüsné Szojkó Tündével beszélgettünk az iskolások zenei élményeiről. 2016. október 4-én a Kodály Központban hallgathatták meg a Vivat Bacchus zenekar műsorát, ami egy 3 részből álló hangversenybérlet első előadása volt. Idén telt busszal mentek, azaz 18 diák és 2 pedagógus kísérő.

Megtudtam, hogy a szülők már az év eleji könyvosztáson értesültek a hangverseny lehetőségéről és eldönthették, hogy befizetik-e a belépő árát gyermekeiknek. Idén sok érdeklődő volt az alsó tagozatból és jöttek felsősök is. A Vivat Bacchus olyan csapat, akik nagyon jól értenek minden korosztály nyelvére. A zenei műsor részeként beszélnek is a gyerekekhez, humoros epizódokkal tartják fent a gyerekek figyelmét, miközben megismertetik és megszeretik velük a komolyzenét azáltal, hogy fogyasztathatóan hozzák testközelbe. Dr. Lakner Tamás az előadás moderátora karnagy és énektanár - magasan kvalifikált zenész és pedagógus egyben. A korosztályokon kívül az iskolai tananyagot is figyelembe véve hozzák közelebb a gyerekekhez a komolyzenét. Tünde kiemelte milyen fontos, hogy vizuális inger is kötődik a hangok mellé. A Kodály Központ akusztikai minősége tovább emeli az élményt. A tanárnő nehezményezi, hogy lecsökkent az énekórák száma - Kodály Zoltán országában ez szegény. A zene, a ritmus, a mozgás segíti az írást, olvasást, számolást, készségét, rendszerességre tanít, gazdagítja lelkünket. „A komolyzene szeretete együtt érkezik a személyiséggel. Többek között ezért is örülök, hogy vannak olyan szülők, akik támogatják, hogy a gyermekük ilyen típusú kulturális programban vehessen részt. Aki megteheti és meg is teszi, annak köszönöm, mert ez kihat a gyerekek lelkületére.”

Vivat Bacchus zenekarról

7. osztályos tanulók - Nagy Katus, Radák Berci, Cseh Bernadett és Sánta Vivien - élményeiről beszélgettünk. A Kodály Központban hallgathatták előben a Vivat Bacchus zenekart.

- A beatbox és a moonwalk szuper volt! – értenek egyet, én pedig nem értem miről beszélnek, de lelkesen elmagyarázzák: - A beatbox az, amikor az énekes a száját a mikrofonhoz nagyon közel teszi és dobszerű hangokat ad ki. A moonwalk olyan tánc, amiben mintha hátra indulna el a táncos, de közben előre halad, siklik, mintha a levegőben lépkedne. Fontos, jó élmény volt - összegzik - ajánljuk minden 10-14 éves gyereknek. Szórakoztató volt, új együttest ismertünk meg, és új ismeretekkel gazdagodtunk; eddig nem tudtam mi a trubadúr, most már tudom - fejezi be egyikük a beszélgetést.

A gyerekek irodalmi és zenei tudását jól kiegészítik a színház- és hangverseny-látogatások. Gyakorlati

tapasztalattal felvértezve tudják az iskolai műsorokat előadni. December hónapban erre két alkalommal is lehetőségük adódik, a mikulás- és karácsonyi műsorok kapcsán.

Bóni Tünde

Mikulás műsor a 3. osztályosok előadásában
Felkészítő pedagógus: Horváth Bettina, Nagyné Rajna Mónika

Mesemondó verseny Rózsafán: Kalányos Zsolt 4. o., Schludt Abigél 2. o., aki kétszeres Különdíjas lett.
Felkészítő pedagógus: Farkasné Józsa Mária.

A Nagypeterden megrendezett Balladamondó versenyen Garai Keve 3. o. tanuló vett részt.
Felkészítő pedagógus: Nagyné Rajna Mónika

MEGHÍVÓ

Nagy-nagy szeretettel várunk minden kedves érdeklődőt iskolánk hagyományos karácsonyi műsorára, melyet 2016. december 19-én hétfőn 10.00 órakor a művelődési házban tartunk.

Hajdú Szilvia, tagintézmény-vezető

A mozsgói bölcsőde egész nyáron várta a gyerekeket, egyetlen hét kivételével, amikor festették a szobákat és takarítottak a dolgozók.

Jelenleg 13 kisgyermek jár a bölcsődébe, közülük a legfiatalabb 11 hónapos.

Több programmal színesítik a gyerekek mindennapjait: „Angolra hangolódás” keretein belül játékos mesés foglalkozást tart a piciknek Ken Owen. Beszélő Babakezek (babajelbeszéd) foglalkozások lesznek, amit Béczi Bernadett babajelbeszéd oktató fog tartani a gyerekeknek.

December 5-én megérkezett a Mikulás. Az ajándékokat Mozsgó Községi Önkormányzat és a Roma Nemzetiségi Önkormányzat ajánlották fel.

Kántor Éva

LÁTOGATÁS A ZSOLNAY NEGYEDBE

A „Zsolnay Program” keretében valamennyi baranyai település lehetőséget kapott arra, hogy ingyenesen megnézhesse a Zsolnay Negyedét.

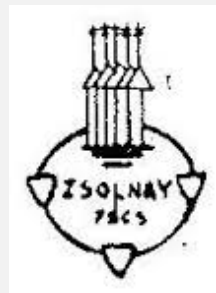

Fotó: Kántor Éva

2016. október 23-án látogattunk el ebbe az épített és szellemi örökséget bemutató létesítménybe. 30 fős csapatunk megnézte a Gyugyi gyűjteményt, a Rózsaszín kiállítást, a Zsolnay család- és gyártörténeti kiállítást és a Zsolnay Mauzóleumot. Idegenvezetőnk érdekfeszítően mutatta be a Gyugyi gyűjteményt, és közben a családról, a gyártási technológiákról is sok mindent megtudtunk.

Természetesen kíváncsiak voltunk a gyűjtemény és a kerámiák értékére is, meglepődtünk a válaszin: pl. egy több mint egy méter magas váza értéke vetekszik egy Cadillac árával.

A Rózsaszín kiállításon megtaláltuk a nagymamáink házában lévő használati termékeket. Sőt még a Zsolnay emblémát is be tudtuk azonosítani. (Azóta én is összeszedtem anya tányérjait, hátán a jellel.)

Kolovics Virág: Nagyon örülök, hogy részt vehettem a kiránduláson, nagyon tetszett a Zsolnay Negyed. Tetszettek a szép kerámiák, az aprólékos munkák! Nagyon tetszett a sok modern stílusú darab. De legjobban a mauzóleum és a hozzá felfelé vezető út fogott meg! Szeretném egyszer látni, amikor a napfény megvilágítja a Zsolnay család nyughelyét.

A közel 5.000.- Ft értékű jegycsomagot Pécs városa, a Baranya Megyei Önkormányzat és a Zsolnay Örökségkezelő Nkft. díjmentesen biztosította számunkra. Az utaztatást köszönjük Mozsgó Község Önkormányzatának.

Puskás Éva

MOZSGÓ A LÁTOGATÓK SZEMÉVEL

Egy pécsi és komlói nyugdíjasokból álló csoport látogatott el Mozsgóra. Segítségünket kérve betekintést nyerhettünk az idegenvezetés rejtelseibe (van még mit tanulnunk.) A csoport vezetőjének, Putnoki Imrének az élménybeszámolóját megosztom Önökkel.

Baráti Társaságunk november 30-án a Szigetvárhoz közeli Mozsgóra látogatott el. Megérkezve a településre vendéglátóink részéről meleg fogadtatás várt ránk. A község művelődési házában kávéval és üdítővel kínáltak bennünket. A tájékoztató után elindultunk felfedezni a települést. Sétánk első állomása a Magyarok Nagyasszonya római katolikus plébániatemplom volt. A templom melletti Hősök terén lévő országháza egyúttal emlékmű is, amely a világháborúban elesett mozsgói hősök neveit tartalmazza. Majd a XIII. században eredetileg barokk stílusban épült uradalmi magtár megtekintése következett. A jelenleg magántulajdonban lévő épület ma is termények tárolására szolgál. A felújításra szoruló építmény igazi ipartörténeti műemlék, amelyből Magyarországon nem sok ilyen található. A magtár épülete - a múltban Biedermann család tulajdonát képező - kastély parkjában áll. A kastély már jó ideje a Baranya Megyei Önkormányzat Integrált Szociális Intézménye, mely a turisták számára nem látogatható.

Viszont látogatható a jelenlegi állapotában is szemet gyönyörködtető kápolna, amely a kastély gazdáinak a temetkezési helye volt. Elhagyva a park területét ahhoz a kopjafához érkeztünk, amely egy ideje állandó

színhelye a község hazánk nemzeti ünnepeire kapcsolódó megemlékezéseinek. Útközben elhaladtunk a kakasmotívumos falfestmények mellett, amelyek a minden év júliusának 2. hétvégéjén megtartásra kerülő Mozsgói Kakasfesztivál „díszletéül”, szolgálnak. A település sportpályája mellett vetettünk néhány pillantást a csendesen csordogáló Szent-kútra, amely szintén Mozsgó nevezetességei közé tartozik. Utolsó állomásunk a buszmegálló közelében lévő presszó, amelynek kellemesen meleg cserép kályhája mellett jó volt megpihenni, kortyolgatva közben a forralt bort. Természetesen a sütit kedvelők sem maradtak finomság nélkül. A busz indulásáig megcsodálhattuk a napnyugtát a tó felett. A szürkületben fehér színű hatyúk már nem látszóttak, amelyek világosban oly sebesen úsztak a tavon.

Mozsgói látogatásunk nem jöhetett volna létre a helyi könyvtár vezetője Puskásné Horváth Éva, Módenszieder János alpolgármester úr, valamint az önkormányzat munkatársai és a Mozsgóért Egyesület tagjai nélkül, akik még arra is ügyeltek, hogy a látóivalokról azok tartsanak előadást, akik a legjobban ismerik a nevezetességet. Köszönet érte valamennyiüknek. A fotókat Hajni és a baráti társaságunk tagja Bauer Anikó, Dudók Piroska és Merk Ferenc készítette.

Puskás Éva

MESEL A KRÓNKA

Rovatunk szerkesztésekor Feri bácsi írásait, összegyűjtött dokumentumait, képeit hívjuk segítségül. Kérjük, csemegézzenek velünk!

40 évvel ezelőtt decemberben

1976. december 29.

A Dunántúli Napló cikke – „A legjobb baranyai krónikáírók” – ismerteti a Baranya megyei levéltár pályázatának eredményét, mely pályázatot a felszabadulás 30 évfordulójára írtak ki. A pályázaton a mozsgói krónika III. díjat nyert. Krónikaíró Péter Ferenc.

1976. december 31.

Zimankós, havas téli Szilveszter estén 19:37-kor bejárt s egy perc múlva kijárt Mozsgó-Szulimán vasútállomásról az 5626. számú vonat, mely utolsó járata a ma megszűnt Kaposvár-Szigetvár közötti vasútvonalnak. Ha volna a vasútvonalnak fejfája, ráírhatnánk Élt: 76 évet. 1900-ban gördült végig rajta az első szerelvény.

Na de mennyire is Való az annak kikiáltott Világ?

Kezdjük az elején. Sok évvel ezelőtt (mivel már a műsor 8. szériája fut) az RTL stábja mozgósította a szürkeállományát és létrehozott egy Való Világ nevű alkotást. Követték Julius Caesar híres mondását: Panem et circenses, magyarul Kenyeret és cirkuszt!

Minden csatornának igénye van a nézettségre, ezáltal a nagyobb bevételekre.

Szükségük volt tehát egy műsorra, ami ezt biztosítja. Kialakítottak egy 190 m2 alapterületű Villát, ami a valóság látszatát kelti, de ez mindössze a valóság mesterséges másolata. A "Való" szó nem más, mint egy nagyon jó marketingfogás, reklámozás.

Több ezer jelentkező közül válogatták össze azt a kis csapatot, akik idén megküzdehetnek a 36 millió forint főnyereményért, és akik egy csábító mesét tárnak az ország elé. Mert azt mindenki szereti.

A szereplők közül majdnem mindenki igaz, hogy nem az eszükért lopják el őket. Sokszor olyanok, mint a ketrecbe zárt majmok. Szó szerint. Kivételek persze vannak. A viselkedés és az alpári, nyomdafestéket nem tűrő nyelvezet, a másik olyan szintű kiosztása, ahogy emberrel nem beszélünk, kerül adásba fő műsoridőben, este 8-10 óra körül. Na, ez a cirkusz.

De ne elégedjünk meg ennyivel. A készítőik mindig garantálják az eseményt különböző feladatok megadásával (gondolok itt például a Hotel-hétre), biztosítják a balhét, az újabb barátságok vagy egymással szembefordulások létrejöttét. Ehhez adjuk még hozzá a lepedőakrobata mutatványokat is, amiket szintén bemutatnak, és voilá, megvolnánk.

Van, akit ez megbotránkoztat, van, akit megnevetet, ki-ki ízlése szerint. Egy biztos: hírértéke van, port kavar, beszédtema lesz belőle. Talán újabb nézőket vonz magához.

De miért jelentkezik bárki versenyzőnek? Rá-vághatnánk egyből, hogy a pénzért. Igen, bizonyára ez is erős elég indok. (Kezdetben könnyű meggazdagságnak néz ki, aztán később döbbennek rá, hogy meg kell barátkozniuk a bezártsággal, az összezártsággal, az egymáshoz való alkalmazkodással, a család, a szeretteik nélkülözésével, a taktikázással, sokszor még a szeretet hiányával és az önmegtagadással is. stb.)

Nézzük tovább. Miért ne jelentkezne valaki, akit az addigi életében kinevettek és meg akarna felelni? Miért ne jelentkezne valaki, csak mert ismert emberré akar válni?

Végül rólunk, nézőkről. "Senki sem nézi, mégis mindenki tudja mi történt" - sokszor derül ki. De miért is követjük ezt a cirkuszt, ha értékből nem túl sokat képvisel? Talán mert kirángat a mindennapok szürkeségéből, megszokásából, egy időre felejteni tudjuk a problémákat. Amikor este a munkától megfáradt ember hazaér és csak kapcsolgatja a tv-t, nem biztos, hogy egy tudományos műsorra vágyik, éppen ezért marad ennél. Lassan családtaggá válnak (idegen emberek?), kötődés, kapcsolat alakul ki velük/feléjük.

Az okos ember fejleszti magát, hogy milyenné ne váljon, talán derül is az egészen.

A veszélyt a fiatalokra nézve jelenti a műsor. Vegyük az első esetet: ba...eg. Így van kisípolva, de persze ő is tudja mit mondott a "példakép", így kötőszóként beépül a beszédébe. Hajlamosak lehetnek eltanulni az istenített kedvencek viselkedését, szokásait, hülyeségeit. Rossz esetben remegés alakul ki a következő epizódért, egész napi várakozás, bezárkózás telepszik rá a nézőre.

Továbbá legális kukkolásra van lehetőségünk, a titok pedig mindenkit érdekel. Beszédtema lehet másnap az esti epizód, segítheti az érvényesülést, az elfogadást másoktól. Végző soron emberként olyan lények vagyunk, akik igénylik a szeretetet és az elismerést. Forrás: BlikkRúzs

Gabriel Smith

**Baranya Pécsi Szalon MEGYE II. OSZTÁLY. FÉRFI FELNÖTT
2016/17. évad őszi forduló**

Tabella:

- 1. Szentlőrinc 33 pont**
- 2. Mozsgó 27 pont**
- 3. Drávaszabolcs 26 pont**

Góllövő lista:

1. Schmidt Norbert 14 gól
1. Varga Zoltán 14 gól
3. Prigli Gergő Dániel 11 gól
4. Berta Péter Dániel 9 gól
- 4. Horváth Benjamin 9 gól**
4. Novák Balázs 9 gól
4. Albert István 9 gól
- 4. Déri István 9 gól**
4. Rittlinger Krisztián 9 gól

Novemberi mérkőzések

14. forduló 2016. 11. 19. szombat
Mozsgó – Nagykozár 3 – 0
Góllövők: Lőrinc Balázs, Zsigmond Bálint,
Chalupa Dávid
15. forduló 2016. 11. 27. vasárnap
Himesháza - Mozsgó 1 – 1
Góllövő: Simonics Dávid

Focicsapatunk a tavalyi évben a 7. helyen végzett. A 2016/17. évad őszi fordulóját az előkelő 2. helyen zárta. Amennyiben ez a sikerszéria folytatódik, a csapat 3akár felkerülhet a Megye I. osztályba is.

**Baranya megyei II. osztály FÉRFI U19 A csoport
2016/2017. évad őszi fordulói**

Tabella:

- 1. Bicsérd 22 pont**
- 2. Bogád 21 pont**
- 3. Nagykozár 16 pont**
- 4. Mozsgó 16 pont**

Góllövő lista:

- 1. Konkzer Mátyás 15 gól**
- 7. Zákányi Balázs 7 gól**

Novemberi mérkőzések

9. forduló 2016. 11. 12. (szombat)
Kétújfalu – Mozsgó 0 – 4
Góllövők: Tóth Tamás (3), Kalányos Dániel
10. forduló 2016. 11. 20. (vasárnap)
Mozsgó – Drávaszabolcs 17 - 0
Góllövők: Sélei Benjamin (3), Konkzer Mátyás (8), Zákányi Balázs (4),
Tóth Levente, Horváth Dániel

Kántor Éva

MOZSGÓ – Mozsgó Község Önkormányzatának információs lapja

A lap alapítója Mozsgó Község Önkormányzata. Mozsgó, Batthyány u. 15.; Felelős kiadó: Kovács Zsolt Vilmos polgármester;
Kiadó és Szerkesztőség: Községi Könyvtár, Mozsgó, Batthyány u. 13.; Felelős szerkesztő: Puskásné Horváth Éva;
Szerkesztő: Bege Amália, Bóni Tünde, Kántor Éva, Kiadványterv: Neiczer-Győri Zsuzsi
Telefon: +36 (73) 344-060; +36 (20) 329-0590 E-mail: mozsgokonyvtar@gmail.com
ISSN 2062-3577 (nyomtatott) ISSN 2062-7254 (online)